

Rozhodnutí Krajského soudu v Pardubicích ze dne 14. 9. 1956, sp. zn. 4 Co 949/56

Číslo: 33/1957

Právní věta:

Prodej podle § 228 o. s. ř., § 460 obč. zák. nelze povolit, jestliže podniku, jemuž bylo dílo zadáno, je známo jméno a adresa objednatele, nebo jestliže podnik tyto údaje alespoň snadno může zjistit.

V jednom návrhu lze shrnout i návrh na prodej několika předmětů různých objednatelů.

Objednatele, jejichž adresy jsou sice známy, kteří však nemají o vyzvednutí díla zájem, nelze považovat ani za zákazníky neznámé ani za zákazníky nesnadno dosažitelné.

Soud: Krajský soud v Pardubicích

Datum rozhodnutí: 14.09.1956

Spisová značka: 4 Co 949/56

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Smlouva o dílo

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud v Lanškrouně povolil podle § 228 o. s. ř. prodej veřejnou dražbou věcí, které zákazníci navrhujícímu podniku svěřili do opravy a které po provedené opravě nevyzvedli. Lidový soud těmto zákazníkům současně ustanovil opatrovníka. K odůvodnění uvedl, že jde sice i o známé zákazníky, kteří však byli k vyzvednutí oprav vyzváni, opravené věci si ve lhůtě § 460 odst. 2 obč. zák. nevyzvedli. Podle názoru lidového soudu lze proto i tyto objednatele považovat za objednatele nesnadno dosažitelné podle § 460 obč. zák.

Krajský soud na stížnost opatrovníka zrušil usnesení lidového soudu a věc vrátil mu k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Jde o prodej věcí podle § 460 obč. zák. a § 228 o. s. ř. Občanský zákoník zde dovoluje tomu, komu bylo zadáno dílo, aby se domáhal prodeje vyrobené neb opravené věci a aby z výtěžku prodeje uspokojil svoji pohledávku, a to aniž by si předtím získal exekuční titul. Přitom musí být splněny

všechny zákonné předpoklady, mezi něž patří zejména, že jde o objednatele neznámé nebo nesnadno dosažitelné. Jestliže ten, komu bylo dílo zadáno, zná jméno a adresu objednatele, nebo sice nynější adresu objednatele nezná, ale může ji snadno zjistit (na př. dotazem u ohlašovacího úřadu a pod.), pak ovšem postup podle § 460 obč. zák. a § 228 o. s. ř. není možný a chce-li ten, komu bylo dílo zadáno, dojít náhrady, musí podat proti objednateli žalobu na zaplacení odměny.

Dojde-li soudu návrh na prodej věcí podle § 460 obč. zák. a § 228 o. s. ř., musí proto soud zkoumat, zda jsou splněny předpoklady § 460 obč. zák. a § 11 nař. min. sprav. č. 157/1950 Sb., zejména, zda jde o objednatele neznámého nebo nesnadno dosažitelného. Nejsou-li tyto předpoklady dány, návrh zamítne. Zjistí-li tyto předpoklady, návrhu vyhoví a neznámému nebo nesnadno dosažitelnému objednateli ustanoví opatrovníka podle § 29 odst. 2 o. s. ř.

Z důvodu procesní hospodárnosti lze v jediném návrhu shrnout i několik předmětů různých objednatelů, ovšem pouze za předpokladu § 460 obč. zák., že totiž u každého objednatele jde o objednatele neznámého nebo nesnadno dosažitelného a že ohledně všech je dána příslušnost dovolaného soudu. Poněvadž pak povaha věci vylučuje kolisi zájmů objednatelů (§ 62 obč. zák.), není překážek, aby všem neznámým a nesnadno dosažitelným objednatelům, proti nimž návrh směřuje, byl ustanovený jediný opatrovník.

V souzeném případě byl ovšem objednatelům ustanoven opatrovník a ten ve své, včas podané, stížnosti proti usnesení lidového soudu dovozuje, že k ustanovení opatrovníka nebylo vůbec zákonného důvodu a navrhuje, aby napadené usnesení bylo zrušeno.

Krajský soud shledal, že lidový soud povolil prodej podle návrhu, aniž spolehlivě zjistil, zda je splněna zákonná podmínka, totiž že jde vesměs o objednatele neznámé nebo nesnadno dosažitelné. V návrhu byli objednatelé, proti nimž návrh směřuje, rozděleni do tří skupin jako objednatelé vůbec neznámí, což by svědčilo o tom, že při zakázce opravy vůbec neuvedli své jméno a což by opět se strany navrhovatele byl postup zcela nesprávný, dále objednatelé těžko dosažitelní, u nichž schází přesná adresa, nebo kteří se odstěhovali jinam, neznámo kam, a konečně objednatelé, kteří nemají o vyzvednutí oprav žádný zájem.

V první skupině se jedná skutečně o objednatele neznámé, v druhé skupině by se mohlo jednat o objednatele nesnadno dosažitelné, kdyby ani dotazem na ohlašovací úřad nebo jiným podobným způsobem nemohla být snadno zjištěna nynější jejich adresa. Zákazníky, kteří nemají o vyzvednutí oprav zájem, nelze však považovat ani za zákazníky neznámé ani za zákazníky nesnadno dosažitelné a proti nim musí navrhovatel nastoupit žalobou.

Správné rozhodnutí soudu však předpokládá, aby navrhovatel předložil řádný seznam nevyzvednutých zakázek a u každé z nich uvedl, zda zná jméno objednatele či nikoli, v kladném případě pak, zda zná jeho nynější adresu, či zda se marně pokusil ji zjistit. Návrh by pak byl odůvodněn jen u těch objednatelů, jichž jména navrhovatel nezná, nebo u těch, jichž jména sice zná, ale nezná jejich nynější adresu, ač se pokusil ji zjistit. Naproti tomu by návrh nebyl odůvodněn u objednatelů, jichž nynější adresa je známa, nebo může být snadno zjištěna.

Dalším předpokladem prodeje podle ustanovení § 228 o. s. ř., § 460 obč. zák. je, že předmět, který má být objednateli vydán, nemá cenu převyšující 400 Kčs (§ 11 nař. min. sprav. č. 157/1950 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení občanského zákoníka).